

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

SESTADIENIS

N. 37 (3927)

Anykščiai,

1979 m. kovo mėn. 31 d.

Kaina 2 kap.

BALANDŽIO 21-ĄJĄ — KOMUNISTINĖ TALKA

Talkoje — pusantro tūkstančio gintariečių

Pritardami pirmųjų Maskvos įmonių patriotinei iniciatyvai, V. Lenino gimimo 109-ųjų metų išvakarėse komunistinės tautos baruose pakiliai ir organizuotai ruošiasi padirbėti „Gintaro“ kolūkio žemdirbiai. Jau dabar, kaip papasakojo tautos organizavimo štabo viršininkas, vienos profsąjungos komiteto pirmininkas Alg. Jakutis, numatyti darbai kiekvienam gamybos padaliniui, paskirtos konkrečios užduotys specialistams ir mechanizatoriams. Apie artėjančią komunistinę talką dabar žemdirbiams primena paruošti specialūs standai ir plakatai. Balandžio 21-ąją apie pus-

antro šimto mechanizatorių, vairuotojų, žemdirbių, jei tik leis gamtinės sąlygos, pasiryžę dalyvauti su pavasario darbais susijusiose baruose, o gyvulininkystės fermų darbuotojai talkos dieną tvarkys gyvulininkystės fermų aplinką, čia sodins želdinius. Janušavoje, Dabūžuose, Repšėnuose prie visuomeninių pastatų talkininkai numatė pasodinti apie 500 medelių. Administracijos darbuotojai tvarkys aplinką prie kolūkio kontoros, gyvenvietės centre. Komunistinio darbo kolektyvo — daržininkystės brigados nariai, vadovaujami Jono Vildžiūno, tvarkys šiltnamių aplinką, persodins daigus,

atliks kitus darbus. Į talką gintariečiams atskubės ir apie 200 Kavarsko vidurinės bei Dabūžių aštuonmetės mokyklų moksleiviai.

Iš viso komunistinio darbo šventėje dalyvaus daugiau kaip pusantro tūkstančio gintariečių.

B. Vytaitis

Padirbės iš peties

„Aušros“ kolūkyje lenininės šeštadieninės talkos metu pasiryžę dalyvauti ne mažiau kaip pusantro šimto žmonių. Jei bus palankios oro sąlygos, didelis mechanizatorių, kolūkiečių, vairuotojų būrys darbuosis laukuose. Nemažai aušriečių įsijungs į gerbūvio tvarkymo darbus, stengdamiesi sudaryti patrauklesnę aplinką prie kolūkio kontoros, mechanizacijos kiemo, gyvulininkystės pastatų.

Dešimtojo penkmečio fondai aušriečiai numatė paskirti talkos metu uždirbtų 410 rublių.

Konkrečius planus, pasiryžę talkos metu padirbėti našiai ir sportuoliškai, prisidėti prie šio ūkio pirminės komjaunimo organizacijos nariai.

S. Butkutė

Miškininkai pasruošę

Lenininė komunistinė šeštadieninė talka kruopščiai ruošiasi Anykščių miškų ūkio kolektyvas. Talkos organizavimo štabo nariai aptarė ir numatė visus būsimus darbus, apie artėjančią talką rašoma išleistame naujame sienlaikraščio numeryje.

Balandžio 21-ąją Sedeikių, Mikierių ir Svėdasų girininkijose bus mechanizuotai sodinamos miško kultūros, kurias tą dieną numatyta

įveikti 3 hektarų plote. Visų girininkijų ir eiguvų darbuotojai tvarkys savo administracinių pastatų aplinką. Sumaniai padirbėti ruošiasi Anykščių girininkijos darbuotojai, kurie naujam sezonui Anykščių šilvelyje įrengtose poilsiavietėse sutvarkys aplinką.

Iš viso lenininėje šeštadieninė talkoje dalyvaus apie 180 žmonių.

V. Vidaitė

Nenukrypstamai laikytis darbo įstatymų

Ivyko jungtinis žemės ūkio darbuotojų profsąjungos Anykščių rajono komiteto plenumas ir rajono kolūkių tarybos posėdis, kuriame buvo aptartas klausimas „Dėl kolūkio įstatų, darbo įstatymų laikymosi bei moterų darbo sąlygų gerinimo rajono kolūkiuose ir kitose žemės ūkio organizacijose“. Pranešimus šiuo klausimu padarė rajono žemės ūkio valdybos viršininkas, kolūkių tarybos pirmininkas A. Daciulis ir žemės ūkio darbuotojų profsąjungos rajono komiteto pirmininkas J. Krenauskas. Posėdyje-plenumo dalyvavo LKP Anykščių rajono komiteto pirmininkas sekretorius J. Peseckas.

Diskusijoje pasisakė Kurklių kolūkio pirmininkas L. Imbrasas, Cerniachovskio kolūkio ekonomistė, profsąjungos komiteto pirmininkė I. Mikšienė, Surdegio kolūkio karvių melžėja A. Ramanauskienė, Naujasodžio tarybinio ūkio profsąjungos komiteto pirmininkas A. Sidagis, Raguvėlės tarybinio ūkio traktorininkų brigados brigadininkas, profsąjungos rajono komiteto narys P. Žakaras. Svarstyti klausimų buvo priimtas nutarimas.

Posėdžio plenumo dalyviai taip pat išklaušė žemės ūkio darbuotojų profsąjungos rajono komiteto sekretoriaus B. Pajarsko informaciją apie šio komiteto atliktą darbą per laikotarpį tarp komiteto VIII ir IX plenumų.

„K. d.“ inf.

Trisdešimtas pavasaris

„Jau slinko bene trečia savaitė, kai dangų vis nelauktai užgoždavo tarsi švininiai debesys ir iš jų, žiūrėk, jau prapliupdavo lietus. Kombainininkai vis dėlto kas rytą rinkdavosi į darbą.“

Stasio Matulio vairuojama lengvoji mašina sustojo prie mechanizacijos kiemo. Šičia jau buriavosi vyrai. O tarp jų — ūkio vyr. inžinierius Rimantas Pakėnas, dirbtuvių vedėjas Jonas Raškevičius.

Pagaliau vėjas nuvairė debes. Pro debesų proteršą švystelėjo taip laukiamas saulutė.

— Lauksim rasos nukrintant, ar bandysim judėti? — prasižavėjo vyr. inžinierius ir klausiamai pažvelgė į Stasį Matulį.

— Pradėkim. Lėčiau važiuosim. Gal būgnas ir nesišals... — atsakė šis.

Ir dešimt ūkio komiteto, vienas paskui kitą, iš me-

Kiekviena diena artina mus prie pavasario, su kurio kaimo ūkiškumu ypač padidėja rūpesčių, išskyla naujų sumanymų mūsų kaimo žemdirbiams. Nelengvomis, išbandymų ir išvermės pareikalavusiomis pernykščių metų ūkininkavimo sąlygomis kaimo mechanizatoriams, visiems žemdirbiams teko įveikti įvairias kliūtis ir sunkumus. Tačiau ir besitariantis pavasaris neatneš jiems lengvatų, nes praėjusių metų sudėtingų darbo sąlygų pasekmės bus ir šiame dar jaučiamos kiekviename rajono ūkyje: pernai kai kur neįvykdžius žiemkenčių sėjos planų, mažiau patirę laukų organizavimą, trąšomis, prastesne kokybe rudenį atlikus dirvų arimo darbus, šiųmetį pavasarį mechanizatoriams, kitiems sėjos darbuose dalyvaujantiems žmonėms teks nepalyginamai didesnis darbų krūvis, kurį pakelti reikės per galimai glautesnį laiką.

Ruošdamiesi pavasariui, rajono ūkių dirbtuvėse triūsiantys remontininkai, mechanizatoriai, kaip sakoma, iš peties ir iš širdies padirbėjo, kad žemės ūkio mašinų, traktorių ir kita technika būtų atremontuota kuo kokybiškiau ir taptų žemdirbiui patikimiausia pagalbininke, atliekant geriausius agrotechnikos terminais pavasarinės sėjos darbus. Dabar iš visų rajono ūkiuose remontui skirtų traktorių jau apie 96 proc. jų stojo į rikiuotę, beveik visur užbaigtas žemės ūkio inventoriaus paruošimas darbymečiui. „Lenino keliu“ kolūkio mechanizatoriai dar praeitų metų rudenį priėmę Kreipimąsi į visus mūsų rajono mechanizatorius ir inžinierius-technikos darbuotojus, buvo įsipareigoję iki 1978 metų gruodžio 15 dienos užbaigti žemės dirbimo ir sėjos mašinų bei inventoriaus remontą, o visus traktorius suremontuoti ir paruošti iki šių metų kovo vidurio. Šio ūkio mechanizatoriai ir remontininkai, atidų rūpestį skirdami remonto darbų kokybei, duotąjį žodį garbingai ištesėjo. Kolūkio mechanizatoriai ir agronominės tarnybos darbuotojai, jau sudarę pa-

vasario sėjos laikotarpį planą-graifiką, konkrečiai aptarė, kokiose mechanizuotose grandyse dirbs atskiri mechanizatoriai ir kokia ten bus sutelkta technika, kaip panaudos srovinių darbų būdą, kad nebūtų didesnio atotrūkio tarp dirvų paruošimo ir sėjos atlikimo.

Kad pavasario sėjos įkarščio dienomis kuo našiau būtų panaudojami traktoriai ir transporto priemonės, o darbai būtų organizuojami srovinių būdu, jau dabar, iš anksto svarbu visuose rajono ūkiuose, atsižvelgiant į darbų profilį, sukomplektuo-

kyje susiplanuoti, kuo daugiau aptarti agronomų, tarnybos darbuotojų, mechanizatorių visą sėjos darbų eigą, kad išvengtų organizacinių spragų. Jį pernai Naujasodžio tarybiname ūkyje, „Atleties“ kitiuose kolūkiuose pasireiškė berėkalingos technikos pristovos vien dėl to, kad anksto nebuvo sukomplektuoti sėjos agregatai, kėvelai į lauką atveždavo mineralines trąšas. O šiame kaimo darbu apimtis žymiai padidės, nepaprastai svarbu užtikrinti visur darnumą, operatyvumą, branginan-

PILNA PARENGTIMI PASITIKIM PAVASARI

Il mechanizuotas grandis. „Gintaro“ kolūkio mechanizatoriai, laikydami įpatovą rajono žemdirbių patyrimą, siekdami operatyviai rikiuoti mechanizatorių grandžių — dirvų ruošėjų, mineralinių trąšų įterpėjų ir sėjos agregatų darbą, pasiryžę kiekvieną palankią darbams dieną apsėti apie du šimtus hektarų dirvų. Gerą darbo patirtį pernai per pavasario sėjos darbymeči buvo sukaupę tiek gintariečiai, tiek ir „Atžalyno“, „Levaniško kolūkių“ mechanizatoriai ir specialistai. Jie, užtikrinę visų mechanizuotų grandžių ritmingą darbą, didesniuose laukų masyvuose sutelkė techniką stambiomis grupėmis, laimėdavo tai, kad nesijautė atotrūkio tarp žemės ruošimo ir sėjos darbų. Pernai „Anykščių šilėlio“ kolūkio mechanizatoriai dirvų paruošimo sėjai darbuose gana našiai panaudodavo plačiabarius agregatus, o ruošdamiesi šiųmetiniam pavasariui, šio ūkio technikos šeimininkai numatė prie MTZ-82 traktorių sukomplektuoti sėjos agregatus, kad, panaudojus sukabintuvus, galima būtų išsyk agregatuoti dvejus sėjamašias.

Dabar pats laikas jau kuo kruopščiausiai kiekviename

kiekvieną darbo minutę. Darbinei nuotakai pakelti kasmet palankiai pasitarnauja rengiamos tradicinės mechanizatorių palydos į laukus. Tokios iškilmingos palydos jau labiau reikalingos šį pavasarį, nes laurus, atliktas dėmesys, šiltas žodis, išreikštas sudėtinga technika valdančiam žmogui, tikriausiai paskatins jį dar atkaklesniam triūsui.

Dalykiškos socializmo mechanizatorių šeimose, operatyvus žmonių informavimas apie šių lenktynių rezultatus, materialinių ir moralinių atžvilgių išreikšta pagalba darbo pirmūnui — sparčiai ir kokybiškai atliksiam darbą sėdėjui, sumaniai išspręstas sėjos baruose dirbančių mechanizatorių maitinimas — visa tai gerą darbo atmosferą skatinantys veiksniai, kuriuos tikslinga iš anksto aptarti, numatyti ir veiksmingai panaudoti sėjos laikmečiui.

Garbinga kiekvieno kaimo mechanizatoriaus, žemės ūkio specialisto pareiga — pilna parengtimi pasitikti artėjančią pavasarį, sėjos dienomis užtikrinti gerą darbų spartą ir organizuotumą, šeimininkų rūpesčių pagrįsti ketvirtiesiems dešimtojo penkmečio metams prisidėjus socializmo įsipareigojimus.

raisiais metais, kai, sustambinus ūkius, kasdienius rūpesčius Stasys susiejo su tarybinio ūkio žmonėmis. Stai, ir pernai Stasys Matulis atliko darbų, prilygstančių 1180 sutartinųjų hektarų. Tokį išdirbį pasiekti jam padėjo ilgametis patyrimas, išvermė ir aukšta kvalifikacija. Pirmosios klasės mechanizatorius Stasys Matulis — 1978 metų socialistinio lenktyniavimo nugalėtojas MTZ traktorių valdančių ūkio mechanizatorių grupėje.

Laukuose vėl juntamas artėjančio pavasario gaivus dvelksmas. Traktoriai, žemės ūkio inventoriai jau parengti. O Stasio Matulio ir jėvų kombainas jau paruoštas darbymečiui.

Darbo veteranas Stasys Matulis ir šiais metais pasiryžęs daug padirbėti, kad jo triūsą lydėtų teisėtas pripažinimas ir pagalba.

A. Gudonis
Mechanizatorių partinė grupės organizatorius.
V. Stonys

**SOCIALISTINIO
LENKTVYNIAVIMO
BARUOSE**

bet joms nugalėti vyrai priešpastė savo atkaklumą ir išvermę. Gal todėl savotiškas užsispyrimas ir užsiėmimas ir padėjo kombainininkui Stasiui Matuliui ne kartą iškopiti į pirmąjančius, savo laikų laivą papuošti pereinamąja gairele ir pajusti už darbštumą kitų žemdirbių pagarbą.

riaus profesiją pasirinkęs, jis žvilgsniu apmes išplatėjusius gimtojo Vaivadiškių ir aplinkinių kaimų laukus. Ne kartą jam už pulkų, nepriekaištingą darbą dėkojo ūkio vadovai, kai dar priklaušė jį „Laisvės“ kolūkio mechanizatorių kolektyvui. Pagarbos ir šilto atsiliepimo nestingia jo adresu ir pasta-

Sumanymai remiami darbais

rejo pirmieji tarpūki-
operacijos ryšiai tarp
yno" kolūkio ir Staš-
kio tarybinio ūkio. Ka-
tarpūkinio susivieni-
perspektyviniuose pla-
buvo numatyta, kad
ūkinio tarybinis ūkis
lizuosius veislinių tely-
gūnimui, o atžalynie-
kiaulienos gamybai.
ai, praėjusią savaitę į
struotą tarybinio ūkio
de atvežta pirmoji 46
y grupė iš „Atžalyno“
io. Numatoma, jog atei-
staškūniškiečiai priims
nimul iš šio kolūkio vi-
telyčaites, sulaukusias
lenų amžiaus ir sverian-
apie 45 kilogramus.
jų priežiūra patikima
blam, patyrusiam verši-
ui Povilui Dunciai.

en iš „Atžalyno“ kol-
gaunamų telyčių nepa-
ka tarybinio ūkio verši-
patalpoms užpildyti.
final dalyje šių patalpų
laikoma apie 150 peni-
galvijų, kuriuos staškū-
tiečiai įsigys iš „Gimto-
žemės“ ir „Aukštakal-
“ kolūkių. Ateityje, norint
is veršides naudoti pagal
ibrėžtą specializacijos
ptį, Staškūniškio tarybi-
ūkiui teks užmegzti ryš-
s su „Gintaro“ ir kitais
sivienijimo kolūkais, pri-
ant auginimui pastaruo-
ose ūkiuose gimusias te-
aites. Ypač tai bus aktua-
kal tarybiname ūkyje į

erdvią versidę bus rekonst-
ruota Riklikų kaulidė.

Sio mėnesio pradžioje
Staškūniškio tarybinio ūkio
bandoje buvo daugiau kaip
1300 kaulių. Palaipsniui,
specializuojantis veislinių
galvijų auginimui, ši banda
bus mažinama. Numatoma,
jog jau šių metų bėgyje ji
sumažės daugiau kaip treč-
daliu. Tačiau ir ateinančio
penkmečio pradžioje šiame
ūkyje dar liks nedidelė kiau-
lidė, kur bus auginami gy-
vuliai paties ūkio poreikiams
patenkinti — kad būtų ap-
rūpinta kauliena ūkio val-
gykla, vaikų darželis, o dar-
bininkai iš šios fermos ga-
lėtų įsigyti paršelių. Apšai-
čiuota, jog šiam tikslui pa-
kaks nedidelėje fermoje lai-
komų 200—300 kaulių.

Lygia greta atžalyniečiai,
rekonstruodami savojo kol-
ūkio pastatus į kaulides,
plės prekinę kaulių fermą
iki tokio dydžio, kad joje
tilptų tiek gyvulių, kiek da-
bar laikoma abiejų ūkių fer-
mose. Banda bus plečiama
atrenkant reprodukcijai dau-
giau kauliačių iš „Atžalyno“
kolūkio fermos ir nusi-
perkant jų iš „Anykščių šil-
elio“ kolūkio veislinės ban-
dos. Tačiau tolimesnio kiau-
lienos gamybos didinimo su-
sivienijime nebus įmanoma
pasiekti vien atžalyniečių
jėgomis, tad artimiausiais
metais teks plėsti kaulių ban-
dą ir „Svyturio“ kolūkyje.

Sukoncentravus veislinių
telyčių auginimą ir kaulie-
nos gamybą dviejuose susi-
vienijimo ūkiuose, tikimasi
sumažinti produkcijos savi-
kainą, pakelti gyvulių au-
gintojų darbo našumą.

Norėdami išvengti klaidų,
įgyvendinant tarpūkinis ry-
šius, Kavarsko tarpūkinio
susivienijimo vadovai praėju-
są savaitę surengė pasita-
rimą, į kurį pasikvietė res-
publikos Žemės ūkio ekono-
mikos instituto mokslinį
bendradarbį R. Viltrakį. Pa-
sitartime dalyvavo Kavarsko
ir Traupio susivienijimų ūkių
vadovai, vyriausieji zootech-
nikai ir ekonomistai, rajono
atsakingi darbuotojai ir vy-
riausieji specialistai.

R. Viltrakis papasakojo
valdybos ir ūkių specialis-
tams bei vadovams apie tai,
kaip organizuota tarpūkinė
kooperacija Raseinių rajono
Paliepių, Kaišiadorių rajono
Palomenės tarpūkiniuose ga-
mybinuose susivienijimuose.
tarp Skuodo rajono Luknės
kolūkio ir Lenkimų tarybinio
ūkio, apie šių susivienijimų
vadovų ir specialistų sukaup-
tą patirtimą gyvulininkystės
specializacijos srityje. Buvo
susitarta ateityje stiprinti
žemdirbių bendradarbiavimą
su Žemės ūkio ekonomikos
instituto mokslininkais,
sprendžiant gamybos per-
spektyvinio planavimo, atsi-
skaitomųjų kainų nustatymo
ir kitus klausimus. Mokslin-
inkų parama pravers ir
Traupio susivienijimui, ku-
riame taip pat užmegzti pir-
mieji kooperacijos ryšiai
tarp „Pirmyn į komunizmą“
ir „Vienybės“ kolūkių, kei-
čiantis veislinėmis telyčaitė-
mis ir penimais galvijais.

D. BARTKUS

Ugdant komjaunuolių aktyvumą

Kiekvieno komjaunuolio
gamybinis ir visuomeninis
aktyvumas dažnai priklauso
nuo to, ar jis gauna nuolat-
tinius ir laikinus įpareigoji-
mus, ar sistemingai jam
skiepijamas deramas reiklu-
mas. Todėl stengiamės kiek-
vienam mūsų organizacijos
komjaunuoliui parinkti įpa-
reigojimus, atsižvelgiant į jo
sugebėjimus, išsilavinimą,
pomėgius. Didelį dėmesį ski-
riame tam, kad duoti įpa-
reigojimai padėtų jaunuoi-
liams išsiugdyti atsakomy-
bės jausmą, principingumą,
pareigingumą brožus. Ne-
mažas vaidmuo ugdant kom-
jaunuolių sąmoningumą, ryž-
tą, skiepijant drausmingumą
tenka individualiam darbui,
kuris pravedamas ypač su
tais, kurie dar kartais pažeid-
žia darbo drausmę ar nusi-
žengia VLKJS Įstatų reika-
lavimams. Individualus po-
kalbiai rengiami ir su to-
kiaais atskirais komjaunuoi-
liais, kurie dar vengia vi-
suomeninės veiklos, kurių bū-
na abejingų pažiūra į moky-
mąsi. Suprasdami, kad gra-
žiausio dvasinio brandumo
išraiška yra pagalba darbo
draugui, aktyvesniems, di-
desnę darbo patirtį turin-
ties komjaunuoliams gamy-
bininkams patikime šiuo-
tuos jaunuolius, kurie nese-
niai atvykę į mūsų ūkį ir
linke į pažeidimus. Toks sa-
vitarpio pagalbos pasireiški-
mas jaučiasi ne tik darbo
processe, bet ir laisvalaikio
metu, ir visa tai padeda at-
skiriems komjaunuoliams atsi-
krauti neigiamų įpročių,
paskatina juos mokytis, kei-
ti savo kvalifikaciją, pavyz-
dingiau elgtis buitėje.

Tiek komjaunuolius, tiek

ir nesąjungtūlio jaunimo at-
stovus, norėdami kuo nors
sudominti, stengiamės
įtraukti į sportinius, kulturi-
nio-masinio darbo renginius
ir visuomeninę veiklą. Kai
jaunas žmogus vis dažniau
suranda kelią į kultūros na-
mus, biblioteką, kai laisva-
laikiu jam neteks nuobod-
žiauti arba neretai pajun-
ta kitų draugų ištiesta pa-
galbos ranka ir nuoširdų žo-
dį — vargu ar jam atsiras
noras sukli j klystkelius, pa-
žėdinėti viešąją tvarką.

Komjaunuolių visuomeni-
niam aktyvumui skatinti, jų
atsakomybei už patikėtą
darbo barą ugdyti nemažą
teigiamą poveikį daro ren-
giami komjaunimo susirinki-
mai, kuriuose, kaip taisyklė,
priimami komjaunuolių įpa-
reigojantys nutarimai, už jų
vykdymo kontrolę paskiria-
mi atsakingi asmenys, o
taip pat numatomos atsi-
skaitymo už nutarimų vyk-
dymą konkrečios datos. Ir
tik tuomet, kai atsakingas
apie vieno ar kito nutarimo
vykdymo kontrolę komjaū-
nuolis atsiskaito, visi kolek-
tyviai nusprendžiamie, ar
reikalinga tolimesnė nutari-
mo vykdymo kontrolė, ar ji
jau nebereikalinga. Tokiu
būdu vykdanč nutarimus su-
telkiam komjaunuolių atsa-
komybė už pavestą darbą,
pagerėja komjaunimo orga-
nizacijos darbo efektyvumas,
komjaunuoliai aktyviau at-
lieka pavestus darbus bei
įpareigojimus.

Slai, pernai, įvykusių
metu svarstydami klausimą
apie komjaunuolių uždavi-
nius derliaus nuėmimo lai-
kotarpiu, nutarime pažymė-
jome, kad „Komjaunimo pro-

zektorius“ būrio narsai per
mažai organizuoja patikrini-
mų, ne visada reguliariai
leidžiamas „Komjaunimo
prozektorius“. Po šio susi-
rinkimo „KP“ būrio darbas
žymiai suaktyvėjo, satyrinis
sienlaikraštis „Komjaunimo
prozektorius“ pasirodė davo
reguliariau.

Kurį laiką jautėsi abejin-
gumas ūkyje fizinės kultū-
ros ir sporto vystymo srity-
je. Vieno komjaunimo susi-
rinkimo metu apsvaistėme
klausimą apie jaunimo kul-
tūringo laisvalaikio organi-
zavimo problemas. Komjaū-
nuolis J. Braška, kuris atsa-
kingas už sportinę veiklą,
buvo įpareigotas suaktyvinti
sporto kolektyvo darbą.
Šiuo metu sportinis darbas
ūkyje gerokai suaktyvėjęs,
mūsų ūkio atstovai jau da-
lyvavo kai kuriuose sporto
renginiuose. Vykstančio res-
publikinio susirinkimo „Gy-
venti, dirbti, kovoti kaip Le-
ninas“ metu ūkio komjaū-
nuoliai pareiškė norą orga-
nizuoti daugiau išvykų tary-
binės liaudies revoliucinė-
mis, kovų ir darbo šlovės
vietomis. Šiuos ir kitus pa-
geidavimus įrašėme į nuta-
rimą, paskyrėme tam atsa-
kingus komjaunuolius, kurie
jau su aktyviais aptarė
būsimų išvykų maršrutus.

Todėl ir ateityje Raguvė-
lės tarybinio ūkio komjaū-
nuolių seimeje bus skiriamas
deramas dėmesys komjaū-
nuolių gamybiniam ir visuo-
meniniam aktyvumui kelti,
jų pareigingumui ir draus-
mingumui ugdyti, nes tik
savo geromis darbinėmis ir
moralinėmis savybėmis jie
galės pateisinti garbingą
partijos pagalbiniųkų vardą.

A. Maigytė
Raguvėlės tarybinio ūkio
pirminės komjaunimo
organizacijos sekretorė

Į KOMUNISTŲ GRETAS

Aple 900 žemės ūkio specialistų, turinčių aukštąjį
vidurinį išsilavinimą, šiuo metu dirba rajono ūkiuose.
augelis iš jų užsirekomendavo kaip gabūs gamybos or-
ganizatoriai, iniciatyvūs naujovių į gamybą įdiegėjai,
ktyvūs visuomenininkai. Todėl neretas žemės ūkio spe-
cialistas pasiryžta savo gyvenimą susieti su šlovingosios
SKP gretomis. Neseniai pirminės partinės organizacijos
priėmė kandidatus į TSKP narius Naujasodžio tarybi-
nio ūkio gyvulininkystės brigadininką Petrą Dzikevičių,
K. Staro kolūkio galvijų fermos vedėją Alydą Dijoką,
„Atžalyno“ kolūkio vyr. zootechniką Juozą Kuzaitį, „Pir-
myn į komunizmą“ kolūkio vyr. inžinierių Feliksą Silei-
są, „Gegužės pirmosios“ kolūkio ekonomistę Bronę
Sostuchienę ir kitus žemės ūkio specialistus.

Komunistų žeiama pasipildo ir kitų liaudies ūkio ša-
kų specialistais. Šiomis dienomis kandidate į partijos
narius tapo Debeikių vidurinės mokyklos mokytoja Zita
Berepinavičiūtė, Anykščių rajono centrinės ligoninės vyr.
gydytojo pavaduotoja org. metodiniam darbui Virginija
Stankulė.

„K. d.“ inf.

Teisinių žinių propaganda

Praėjusį pirmadienį įvyko
seminaras liaudies tarėjams.
Bu nepilnamečių nusikalsta-
numo problemomis tarėjus
supažindino Vidaus reikalų
skyriaus nepilnamečių ins-
pekcijos inspektorė A. Vitkū-
nienė. Pranešėja, analizuo-
dama padarytų nusikaltimų
priežastis, nurodė nepakan-
kamą tėvų dėmesį vaikų
auklėjimui šeimose, kvietė
tarėjus pasirūpinti, kad dar-
do kolektyvuose visų akira-
tyje būtų jaunų žmonių auk-
tėjimo klausimai, užkertamas
kelias girtuokliavimui, kuris

yra pagrindinė nusikaltimų
priežastis.

Mintis apie profilaktinį
darbą, siekiant, kad nebūtų
padaroma nusikaltimų, pra-
tęsė Vidaus reikalų skyriaus
viršininko pavaduotojas B.
Juodiškis, papasakojęs apie
nusikalstamumo ir teisėtumo
hukle mūsų rajone.

Draugiškų teisimų darbą
išnagrinojo Liaudies teismo
pirmininkas B. Pinelis, pa-
rodydamas didelę auklėja-
mają jų reikšmę.

Nors kovas — teisinių ži-
nių propagandos mėnuo —
jau eina į pabaigą, tačiau
šis darbas bus tęsiamas.
Ypač didelis dėmesys darbo
kolektyvuose turi būti ski-
riamas jaunimui, o taip pat
ir tėvams, kurie neužtikrina
savo vaikų auklėjimo.

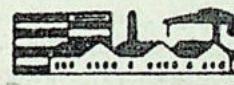
KOLEKTYVINIS
DARBAS

DARNUS DARBO RITMAS

Rokiškio rajono Juodupės
„Nemuno“ vilnos audinių
fabriko kolektyvas, sėkmingai
įvykdęs ir viršijęs penkme-
čio trečiųjų metų gamybi-
nius planus, socialistinius įsi-
pareigojimus, nuo pat pirmų-
jų 1979 metų dienų aktyviai
įsijungė į kovą už pirmalai-
kį penkmečio užduočių įgy-
vendinimą. Lenktyniaudami
su Baltarusijos TSR Gardi-
no planavilinių audinių kom-
binato, Kretingos „Laisvės“
vilnos audinių fabriko ko-
lektyvais, juodupiečiai teks-
tilininkai ypatingą dėmesį
skiria paltinių, kostiuminių
ir kitų medžiagų kokybei.
„Aukštos kokybės ir aukšto
darbo našumo brigadų“ var-
dus iškovoję karsėjų briga-
da, kuriai vadovauja respub-
likos nusipelnęs pramonės
darbuotojas, pameistris Algi-

mantas Balčiūnas, verpėjų
brigada, vadovaujama pa-
meistro Juozo Skrandausko
ir 2 audėjų brigados. Joms
vadovauja sumanūs pameis-
triai, geri savo specialybės

jo šiemet. Siame sąjudyje
pavyzdį rodo komunistai,
komjaunuoliai, darbo vetera-
nai. Iš tokių bene seniausias
darbo stažūnas Romas Blaževi-
čius, iš pradžių dirbęs audė-

RAJONE,
SU KURIU LENKTYNIAUŠAME

žinovai Vytautas Balžekas ir
Liouginas Timolejevas. 45
pagrindinių profesijų darbi-
ninkams suteikti vardai „Ge-
riausias pagal specialybę“.

Lenktyniavimas už pro-
duktivių darbo laiko panau-
dojimą, pavyzdinę tvarką
baruose ypatingai suaktyvė-

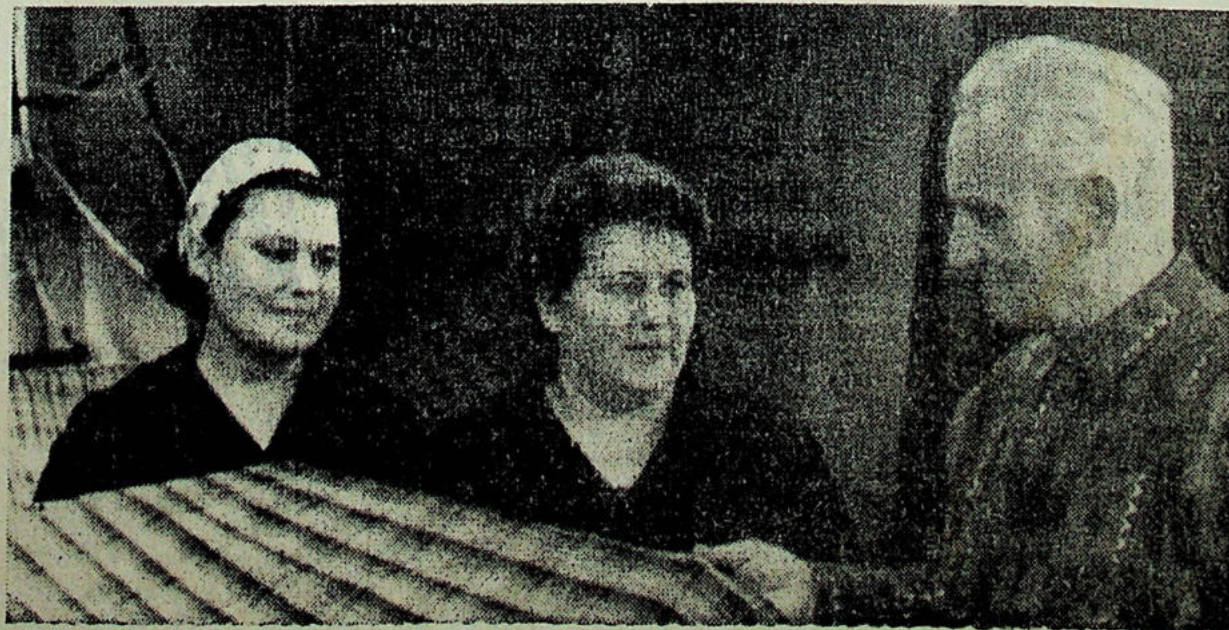
iu, o dabar labai sropiai at-
liekantis audinių kontrolie-
rius pareigas, šiame kolek-
tyve praleidęs keturis de-
šimtmečius. Kam ne kam, o
audinių adytojoms-valyto-
joms Lizai Gargažinai ir Zi-
naidai Belovai, kurios dirba
žymiai pralenkdamos grafi-

kus, geriausiai žinomos pro-
fesinės „paslaptys“. Tikriaus-
iai todėl ir darbo užduotys
kiekvieną mėnesį pastoviai
viršijamos 20—30 ir dau-
giau procentų. O kontrolie-
rius Romas Blaževičius, ku-
ris tikrina audinių kokybę,
visada patenkintas.

Sumaniai organizuoto so-
cialistinio lenktyniavimo,
moralinio ir materialinio ska-
tinimo dėka 38 pagrindinių
profesijų darbininkai jau
įvykdė keturių penkmečio
metų asmeninius gamybinius
planus.

Darbo pirmūnus (iš kai-
rės) L. Gargažina, Z. Belo-
va ir R. Blaževičius nufoto-
grafavau darbo metu cecho.

A. Zibolis
Rokiškio rajono laikraščio
„Spalio vėliava“
redakcijos skyriaus vedėjas

Vieną saulėtą 1950 metų spalio sekmdienį susirėmę j iškilų, kurioje dalyvavo ir rašytojas Antanas Vienuolis. J. Niuronis nedidele grupele traukė pėsti, žnekučiuodamiesi, klausydami labai įdomaus A. Vienuolio pasakojimo. Rašytojas buvo žvalus, jaunatviškai pasitempęs. Jo akys tarsi spindėto spindėjimo. Susto-damas rodė mums Piestupį, senąjį kelią, kuriuo kažkada ankstyvą rytą skubėjęs Joniukas su sesute, baimindamiesi žmonių papasakotų atsitikimų. Tarsi pasakoję ošė miškas, lyg primindamas Jono Biliūno vaikystę.

O Seimyniškių kaime, kairiojoje kelio pusėje, stovėjo pasviręs senas kryžius. Vienuolis pasakojo, jog davatkos paleidusios gaudus, neva kryžių akmenimis daužęs Biliūnas, nes jis apylinkėje buvo laikomas „cicili-liku“ ir bedieviu. Tačiau tuo-ju pat pridūrė, jog nekada Biliūnas kryžiaus nedaužęs, j tik žaibas perkunijos metu trenkęs.

Bepasakojant apie anksti džiovos pakirsto Jono Biliūno gyvenimą, nejučiomis pasiliko Vairiaus upelis, ir Vienuolis atvedė mus į Niuronis, prie pat rašytojo J. Biliūno gimtųjų namų. Iš tikrųjų tai buvo nebe namai, o veikiau jų griuvėsiai. Ant kalnelio, kur dabar heržynėlis, pasakojo Vienuolis, Biliūnas, atėjęs iš Anykščių ar grįžęs iš tolimes keliomis, išsėdavesis. Jam stig-davo jėgų. Kartą sugrįžęs, jam iš gerklės išsiveržęs kraujas.

— Prakeiktas anų laikų gyvenimas ne vieną šviesuolį dar pačio jaunystėje paguldė į kapus. — su sielvartu apgailestavo rašytojas. Vienuolis taip įtikinamai mokė-

jo pasakytį, jog nė nebandyk prieštarauti. Be to, jis būdamas Biliūno amžininku, kartu su juo mokėsis Liepojoje, žinojo apie „Laimės žiburio“ autorių nemažą įdomesnių gyvenimo detalių.

Su vargu tasyk įlindome į suvirtusį Biliūnų namą. Stogas įlūžęs, lubos sukiu-žusios, krosnys iširusios — vaizdas išties nepavydėli-nas. Mat, gyvenamas namas rašytojo giminių buvo iš-draskytas — dalis šio namo,

RAŠYTOJUI ATMINTI

kitur išvežta. Seklyčia ir pridurtas naujas galas buvo perstatyti priešinga kryptimi, negu stovėjo Biliūno laikais. Išnyko ir kletis.

Grįžtant Niuronį pušynuose sumanėme pagrybauti. Vienuolis čia pasirodė neaplenkiamas — daugiausiai prisirinko gražuolių baravykų.

Kai dar 1947 metų vasarą laiptais pakilome pas Vienuolį į jo sodybą, pasitiko mus linksmas ir žvalus šeimininkas. Užsities ilgesniam pokalbiui, rašytojas iš balkono rodė į nutolusį Liudiskų pilikalnį, ant kurio dar buržuazinės santvarkos laikmečiu buvo svajota Jono Biliūno palaidos perkelti ir ten palaidoti. Tačiau Lietuvos buržuazijai nerūpėjo įgyvendinti šio rašytojo testamentą.

Tik Tarybų valdžios rūpesčiu J. Biliūno palaikai buvo perkelti į Anykščius

1953 metų liepos pradžioje. Zinojome, jog, vežant iš Zakopanės rašytojo palaikus, lenkai padovanojo metalinį karstą. Manėme, jog jis bus sunkus. Į kalną buvo nutarta nešti rankomis. Rašytojas Jonas Simkus, Petras Daukša, Jonas Simkevičius ir šių eilučių autorius, kuriems teko garbė nešti karstą su palaikais, net nepatinkėjo, kad toks lengvutis galėtų būti šis karstas.

Tarybų Lietuvos vyriausybės nutarimu pagal architekto Vytauto Gabriūno projektą buvo pradėtas statyti paminklas Jonui Biliūnui. Granito akmenys buvo daugiausiai gabunami iš buvusio „Zalgirio“ kolūkio, netoli Zalosios (dabar — „Už taiką“ kolūkio teritorija), laukų. Akmenis skaldė, šlifavo ir dėjo į paminklą aukšarankiai meistras iš Zarasų. Statyba buvo atliekama labai kruopščiai. Ir iškilo dailus monumentas.

1959 metais kovo mėnesį Anykščiuose buvo iškilmingai paminėtas rašytojo Jono Biliūno aštuoniąsiasdešimties. Ta proga tvarkymo darbai atlikti rašytojo tėviškėje: atremontuotas gyvenamas namas, atkurta seklyčia. Prie J. Biliūno namo Niuronyse atidengta memorialinė lenta, o Anykščių II vidurinės mokyklos salėje surengtas įspūdingas minėjimas. Vasarą labai iškilmingai atidengtas ir paminklas Jonui Biliūnui, simbolizuojas Laimės žiburį. Taip Anykščių rajono darbo žmonės ir visa Tarybų Lietuva pagerbė įžymųjį rašytoją, o Antanas Vienuolis, kalbėjęs iškilmėse, pasakė, jog takas prie Jono Biliūno paminklo niekada neužžels.

Kazimieras Zūlonas

Donorų sąskrydis Skiemonyse

Penktadienio popietę į šventiškai papuoštus Skiemonių kultūros namus gausiai rinkosi Skiemonių, Cerniachovskio, M. Melnikaitės ir „Ažuolo“ kolūkių darbuotojai — kilniausios pareigos žmonės — donorai. Čia įvyko jų sąskrydis, kurį suorganizavo Skiemonių apylinkės Liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas.

Sąskrydį pradėjusi Skiemonių apylinkės LDT vykdomojo komiteto pirmininkė V. Augustinienė supažindino susirinkusius su donorystės tradicijomis apylinkės ūkiuose.

Sios šventės organizatoriui tikrai yra kuo pasidžiaugti. Apylinkės ūkiuose dabar gyvena ir darbuojasi 130 donorų, jų šeima praėjusiais metais pasipildė 25 naujais nariais. Apylinkėje donorystei skiriamas nemažas dėmesys. Stai, Skiemonių vidurinėje mokykloje puoselėjama graži tradicija: abiturientai, kuriems sukanka 18 metų, tampa donorais. Kilni pareiga nemokamai duoti kraują, gelbėti kitų gyvybę ugdoma ir apylinkės ūkių žemdirbių širdyse. Donorais tampa ne tik pavieniai asmenys, bet

ir ištisos šeimos. Stai jau daugelį kartų atsukubėjo į pagalbą nelaimės ištiktiems žmonėms cerniachovskiečiai Anlisa ir Jonas Tamilina, ažuoliečiai Regina ir Kazys Devainiai, Vida ir Povilas Nargėlai, skiemoniečiai Dainius ir Ona Auguliai, Jonas ir Ona Mikulėnai, Milda ir Bronius Centai, M. Melnikaitės kolūkiečiai žemdirbiai Genė ir Antanas Praspaliauskai, Aldona ir Petras Kontrimavičiai bei eilė kitų.

Apie kilniausią pareigą — donorystę, kraujo lašo reikšmę sudėtingiausiose operacijose, ligonių gydymo procese, apie donorystės organizavimą rajone sąskrydžio dalyviams įdomiai pasakojo Anykščių rajono Centrinės ligoninės vyr. gydytojo pavaduotojas gydymo reikalais Ant. Bražėnas.

Patys skambiausi eilėraščiai, posmai, pačios gražiausios gyvų gėlių puokštės, nuosirdžiausi žodžiai tą popietę buvo skirti jiems — donorams. Su didele pagarba apie juos atsiliepė kalbėjusios Skiemonių ambulatorijos fclcerė, apylinkės sveikatos apsaugos nuolatin-

nės komisijos pirmininkė L. Stukienė, M. Melnikaitės kolūkie Raudonojo kryžiaus draugijos narė Br. Seliukaitė. Nuosirdžius padėkos žodžius donorams už išgelbėtą sveikatą tarė Skiemonių vidurinės mokyklos mokinė R. Bražėnaitė, M. Melnikaitės kolūkie vyr. agronomas S. Puodžiukas, mintimis apie donorystę dalijosi „Ažuolo“ kolūkie donorė V. Nargėlienė.

Sąskrydžio dalyvius sveikino, linkėjo tolimesnės sėkmės jų kilnioje ir garbingoje donorystės veikloje LLKJS Anykščių rajono komiteto atsakingas darbuotojas J. Sereika, Raudonojo kryžiaus draugijos komiteto pirmininko pavaduotoja I. Palevičienė.

Aktyviausiems donorams buvo įteikti LLKJS Anykščių rajono komiteto, Raudonojo kryžiaus draugijos Centro Komiteto garbės raštai, TSRS donorų medaliai.

Skiemonių bei Trumbališkio kultūros namų saviorganizacijai sąskrydžio dalyviams suruošė turiningą koncertą.

V. Bagdonas

Sodininkų konferencija

Lietuvos Sodininkystės draugijos Anykščių tarybos skyrių delegatai buvo susirinkę į penktąją konferenciją. Atskaitinį pranešimą skaitė LSD Anykščių tarybos pirmininkas Vladas Sarka.

Dabar LSD Anykščių tarybai priklauso keturi skyriai, jungiantys savo gretose beveik 500 narių. Seniausias ir veikliausias yra LSD Anykščių skyrius, suburęs individualaus sektoriaus sodininkus. Sekcijos gėlininkai 1962 metais buvo branduolių, iš kurio išaugo ir plėtėsi įvairiapusė draugijos veikla Anykščių mieste.

Nemažai yra nuveikę ir antrasis LSD skyrius — „Vorutos“ kolektyvinis sodas, įkurtas 1964 metais. Šiame kolektyviniame sode pirmieji sunkumai jau senokai įveikti. Dauguma narių gražiai tvarko savo sklypelius, rūpinasi bendra kolektyvinio sodo aplinka. Visada maloni įspūdį palieka Vytauto Tušo, Vlodo Sarkos, Anos Grabusovos, Kazio Steponavičiaus, Juozo Urbonavičiaus ir daugelio kitų išradimai tvarkomi sklypeliai. Šio kolektyvinio sodo valdybos pirmininkui agronomui Vytautui Ališauskui konferencijos metu buvo įteiktas neseniai įsteigtas LSD Anykščių tarybos socialinio lenktyniavimo nugalėtojo pereinamasis prizas ir Lietuvos Sodininkystės draugijos Centro valdybos padėkos raštas.

Tokių pat LSD Centro valdybos padėkos raštų buvo apdovanotas ir LSD Anykščių gėlininkų tarybos pirmininkas Jonas Juodelis, kurio patarimais naudojosi ir naudojasi nemažas būrys kolektyvinių sodų gėlininkų. Nemažų laimėjimų yra pasiekę ir antras mūsų miest „Silelio“ kolektyvinis sodas, kuriam sumaniai vadovauja Henrikas Dabužinskas. Šis kolektyvinis sodas palyginti dar gana jaunas, bet po kelerių metų gali būti tikra puošmena miesto aplinkai. Jis bus pavyzdingas, jei dauguma sodininkų pamils grožį ir už jį kovos taip, kaip kolektyvinio sodo nariai Jonas Januška, Algis Kriksėnas, Bronius Dapšys, Minajus Roščenkovas

Anelė Reisienė ir kiti. Tokie žmonės verti didžiausios pagarbos už neblėstancią meilę kolektyvui, savo kraštui, jo grožiui.

Aktyviausi „Vorutos“ ir „Silelio“ kolektyvinių sodų nariai buvo apdovanoti LSD Anykščių tarybos padėkos raštais ir atminimo dovanėlėmis.

Trečiasis „Sventosios“ kolektyvinis sodas, galima sakyti, dar tik pernai pradėtas kurti. Jam vadovauja energingas valdybos pirmininkas A. Palevičius. Sodo valdyba turėtų organizuoti ekskursijas į pavyzdingas respublikos kolektyvinius sodus, į gražiausias rajono ir respublikos sodybas, iš kurių naujieji sodininkai galėtų daug ko pasimokyti, kaip, išvengiant klaidų, iš pat pradžių gražiai tvarkyti kolektyvinio sodo sklypelius ir bendrą sodo aplinką.

Konferencijos metu pasisakė kolektyvinių sodų valdybų pirmininkai ir kiti delegatai, analizuodami savo darbą ir reikiai žvelgdami į ateitį, pateikė vertingų pasiūlymų tarybos bei skyrių veiklai gerinti.

Konferencijoje dalyvavo LSD Centro valdybos atstovas Jurgis Usinavičius.

Buvo išrinkti delegatai į Lietuvos Sodininkystės draugijos respublikinę konferenciją, o taip pat nariai į LSD Anykščių tarybą.

LSD Anykščių tarybos pirmininku vėl išrinktas sodininkystės entuziastas Vladas Sarka.

Alb. Cerniauskas
LSD Anykščių sodininkų tarybos sekretorius

KOLEKTYVINIS
DARTAS

3 psl 1979. III 31

Trasoje — medžiotojai su pelengatoriais

Šį pavasarį sukaks lygiai dešimt metų nuo tos dienos, kai Anykščių J. Biliūno, Kavarsko ir buvusios Traupio vidurinių mokyklų radijo mėgėjai pirmą kartą rajone surengė „lapių medžioklės“ varžybas. Nuo to laiko rajone nestigo šios sudėtingos sporto šakos entuziastų. Tik reikalai taip klostėsi, kad „lapių medžiotojų“ kolektyvai susiburdavo čia vienoje, čia kitoje rajono mokykloje ir, nepasiekę ryškesnių sportinių rezultatų, savo veiklą nutraukdavo.

Naujos perspektyvos atsi-
skleidė „lapių medžioklės“ entuziastams, įkurus Anykščiuose SDAALR vaikų ir jaunų sporto-technikos mokyklą. Tik iš karto čia buvo susidurta su patyrusių trenerių stoka. Kai kuriems radijo mėgėjams, apsiėmusiems vadovauti šios mokyklos „lapių medžiotojų“ būreliams, trūkstą sportinio ir pedagogi-

nio patyrimo, nepavyko išugdyti gabesnių sportininkų.

Nuo šių metų pradžios buvo atkurta „lapių medžioklės“ grupė, vadovaujama Stasės Meilienės. Labai nepalankiu laiku prasidėjo pirmosios šių „medžiotojų“ treniruotės. Nepaprastos kantrybės reikėjo siųstuvų operatoriams, kurie, žvarbiam vėjui skverbiantis per kaili-nukus, būdavo prie miškelyje paslėptų siųstuvų ir suirtu laiku stuksendavo telegrafo ženklų serijas, o „medžiotojai“, ieškantys šių siųstuvų, klampodavo per gili-as pusnis.

Prasidėjus pavasario atostogoms, buvo patikrinta, ką gi jaunieji „lapių medžiotojai“ per šias treniruotes iš-moko. Į rajonines šias spor-

to šakos varžybas, vykusias praėjusį sekmadienį, buvo pakviesti Ukmergės rajono Taujėnų vidurinės mokyklos radistai, vadovaujami mokytojo Kazio Norkevičiaus, žinomo respublikoje „lapių medžioklės“ entuziasto.

Abipus Anykščių — Svėdasų plento, Elmininkų eksperimentinio ūkio šilose, buvo suslėpti 5 siųstuvai.

Stai VJSTM direktorius Jonas Miškinis skelbia startą pirmajam medžiotojų porai, ir vaikinukai, apsiginklavę pelengatoriais, taškydami po kojomis patįsų sniega, žvaliai ima kopti kalvos šlaitu. Viso startavo 17 „medžiotojų“.

Vikriausios pasirodė he-sančios merginos. Anykštie-tė Dalia Kriaučiūnaitė ir taujėniškė Regina Dalinke-vičiūtė kelių kilometrų nuotolyje paslėptus siųstuvus sugebėjo surasti ir finišuoti per 1 val. 1 min. Keliomis minutėmis nuo jų atsiliko Daiva Valmaitė (Anykščiai), o trečioji vieta atiteko taujėniškei Vilmai Ožytei.

Vaikinų grupėje geriau pasirodė vyresni už anykš-tėnus ir labiau patyrę taujėniškiai — Valdas Janickas (1 val. 5 min.), Stasys ir Algis Butkevičiai, kurie ir laimėjo atitinkamai tris pirmąsias vietas. Retas atsitik-tinumas: dvi mergaitės, su-medžiotosios „lapes“ lygiai

Šaškių pirmenybėse

Troškūnų vidurinės mokyklos komanda rajoninėse pionierių draugovių rusiškų šaškių pirmenybėse iškovojo pirmąją vietą. Anykščiuose vykusiose zoninėse tokio pobūdžio varžybose, kuriose dalyvavo komandos iš Vilniaus, Ignalinos, Utenos, Molėtų ir kitų rajonų, troškūniečiai užėmė ketvirtąją vietą.

Šį antradienį Anykščiuose prasidės zoninės pionierių draugovių šachmatų pirmenybės, kuriose dėl pirmų vietų kovos septynių rajonų komandos.

V. Vidaitė

D. Binkys

GAMTA - visų TĖVIŠKĖ

Paskelbęs karą kiškiams...

Vieną rytą Kurklių gyventojas Alvydas Karalius, pamatęs savo sode kiškių apgraužtas obelaites, baisiai įtūžo:

— Aš jiems parodysiu, tiems ilgauslams. Kilpomis išsimausiu, nugalausiu. Žinos, kaip sodan įsti, mano obelaites graužti... — piktingosi įsiai.

Netrukus prie obelių atsirado kilpos, laukiančios tų ilgausiu kiškių, kurie nieko neatsiklausę šeimnininko pamiršus aprišti vaismedžius gerokai apkramtė ir ant savo galvų jo rūstybę užsitraukė. Netruko pasklęsti Kurkliuose gandas apie Karaliaus paskelbtą karą kiškiams, jo sode priraizgytas kilpas.

— Negali būti, kad Alvydas, pats būdamas medžio-

tojų ir žvejų draugijos nariu, ne launos globa rūpintųsi, o kilpas kiškiams statytų, — nenorėjo tikėti tais plepalais Kurklių būrelio medžiotojai, ir kad tai paneigtų, keletas jų užsuko į Karalių sodybą.

Pasirodo, žmonės ne iš piršto laužė, tikrai sode — kilpos. Kadangi šeimnininko tuo tarpu nebuvo namie, medžiotojai pasikvietė jo žmoną ir, jos akivaizdoje nuėmę nuo obelių kilpas, paaiškino, jog taip daryti nederėtų, ne tokiais būdais sodininkai vaismedžius nuo ilgausiu apsaugo.

Alvydas Karalius, sužinojęs apie nuimtas kilpas, ėmė jau ne tik kiškius, bet ir medžiotojus plūsti. Kaip jie galėjo išdrįsti be jo žinios sode šeimnininkauti!

— Mano sodas, mano namai. Kas čia man uždraus kilpas statyti? O tiems, kas landžioja po svetimus kiemus, basliu užtvoti reikia, — šaukia, grasina karingai nusiteikęs Karalius, nesileidžia į šnekas su bandančiais jį sugėdinti.

Kažin ar gali žmogus su tokiais nuotakomis būti draugijos nariu?

V. Kurklėtis,
A. Narantis

BALTA KURAPKA

Tą šeštadienio rytą, išvykęs paslidinėti, prie kelio Anykščiai — Rubikiai, Saltupio upokšnio krūmynuose, pastebėjau kurapkų pulkelį. Ritosi jos per pusynus, skubėjo pasislėpti nuo žmogaus akių. Bet prieš joms nutolstant, dėmesį atkreipiau į vieną kurapką, nepanašią į kitas, beveik visiškai baltą. Tik jos sparnai buvo šiek tiek raižti. Iš pradžių pamaniau, kad koks nors kitas nematytas paukštis pateko kurapkų būrin, bet ta baltoji nei savo didumu, nei išvaizda, nei bėgsena nesiskyrė nuo draugijų. Tik ta balta spalva... Matyti, ir tokių kurapkų esama.

Po poros savaičių vėl teko slidinėti tose apylinkėse. Ir vėl susidūriau su kurapkų pulkeliais, tiesa, gerokai prarelėjusiu. Tarp jų buvo ir ta baltoji kurapka. Tada pamaciau, kad jai yra ant krūtinės rusva pasagos formos dėmė.

A. Slamas

Kasmet turtingesnė darosi mūsų miškų fauna. Neseniai į Lietuvą sugrįžo stumbrai, daugėja tauriųjų elnių. Respublikos miškuose galima pamatyti ir karališkuosius paukščius jazanus.

Šią neįprastai šaltą ir gilią žiemą tūkstančiai visuomenininkų, jaunųjų gamtininkų atsukę į pagalbą miškų gyventojams, kad jiems netektų kęsti „baltojo bado“. Miškuose buvo įrengta daug šėryklų žvėrimis ir paukščiams, jiems išvežta nemažai šieno, šakniavaisių, grūdų atliekų.

NUOTRAUKIOJE: Panevėžio medžioklės ūkio darbuotojas P. Narbutas su gražuoliais jazanais.

A. Dillo (ELTA) nuotr.

Genio trėlės

Kovo pradžią. Galvėjusi žiema su pavasariu, čia lietus, čia sniegas... Bet pro debesų draiskanas išsprūdus saulei, suskamba lašas, ima tirpti sniegas aplink medžių kamienus, pietinėse atšalėse.

Vieną tokią ankstyvą pavasario dieną bevaikščiodamas po šilą išgirdau keistą

garsą, lyg kas greitai bėgdamas trauktų pagalį per tvoros statinius. Trumpam nutilus šitam garsui, kiek toliau antrino kita panaši melodiija: „Trrr, trrr, trrrrrr“. Eidamas tų garsų pusėn, netrukus pamaciau, kas čia taip garsinasi. Pušies kamienų pasilypėjęs mitrali tratinio į sausą šaką marga-

sparnis genys. Jam nenorėjo nusileisti ir kaimynas. Pakaitom tai vieno, tai kito margasparnio ksilofoninės trėlės aidėjo šile. Prisimčiau kažkur skaitytą, kad šitaip būgnia geniai anksti pavasarį, savo tuoktuvių metu. Paskui vėl jie įprastai kalena į medį, kas daug kam pažįstama ir girdėta. Savita, nepakartojama ta pavasarinė genio giesmė, jo vestuvinės trėlės. A. Girlnas

Ukis pavadintas „Žuravinka“...

Baltarusijos hidromelioracijos ir vandens ūkio projektavimo instituto darbuotojai paruošė projektus, kad du tarybiniai ūkiai specializuotųsi auginti spanguoles. Vienas jų, Vitebsko srityje, gavo baltarusišką šių uogų pavadinimą — „Žuravinka“. 500 hektarų spanguolių plantacijos čia įrengiamos Kasplio upės baseine esančioje aukštapelkėje. Kitame tarybiniame ūkyje, Glubokojės rajone, spanguolės užims 320 hektarų. Auginimui parinktos ankstyvos ir žiemai atsparios veislės, kurių uogos prinoksta rugsėjo-spalio mėnesiais ir esti iki 3 kapeikų monetos dydžio. Bandomuosiuose laukeliuose jų derlius siekė apie 6 tonas uogų iš hektaro.

Būsimosiose spanguolių plantacijose melioratoriai atliksa išliuą darbų kompleksą. Jie kloja drenažą, rauna krūmokšnius, rūpestingai išlygina dirvą, o jos paviršių apiberia vienodu švaraus smėlio sluoksniu. Plantacijos aprūpinamos laistymo įrenginiais, specialiomis derliaus nuėmimo mašinomis.

Tikimas, kad šie tarybiniai ūkiai kasmet galės reallizuoti apie 6000 tonų spanguolių.

(TASS-ELTA)

Šunkią mūsų jaunai žiemai daug pasidarbavo globodami, papildomai šerdami miško žvėrelius Viešintų būrelio medžiotojai. Pasiruošę išvykai į mišką pas globotinius Andrejus Gromokovas, Antanas Biliūnas, Aleksas Juknevičius, Juozas Mišliauskas, Andrius Malinauskas.

Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto potvarkis

Siekiant išlaikyti kelių kurių respublikinės ir rajoninės reikšmės kelių patenkinamą būklę 1979 m. pavasario po-
laidžio metu Anykščių rajono LDT vykdomasis komite-
tas nutaria:

1. Remiantis Lietuvos TSR Autotransporto ir plentų ministerijos 1979 m. kovo mėn. 7 d. įsakymu Nr. 175 nuo š. ir. balandžio 1 d. iki š. m. gegužės mėn. 1 d. apriboti judėjimą automašinomis, kurių maksimalus svoris daugiau kaip 7,5 t, šiuose rajono keliuose: Anykščiai — Rubikiai, Debeikiai — Zalioji, Juostininkai — Raguva, Subačius — Raguvėlė, Anykščiai — Storal, Molėtai — Anykščiai, respublikinis kelias „Molėtai — Anykščiai“ — Burbiškis, Surdegis — Zvilūnai, Viešintos — Sabalynė, Troškūnai — Traupis, Kavarskas — Pienionys — Traupis, Burbiškis — Leliūnai, privažiavimas į „Lenino keliu“ kolūkį, respublikinis kelias „Anykščiai — Rokiskis“ — Elmininkai.

2. Įpareigoti Anykščių autokelių valdybą, kelių apribojimo laikotarpiu, išduoti vienkartinis pravažiavimo leidimus pervežimui krovinii, kuriuos būtina nedelsiant pristatyti (pavasariinei sėjai, grietai gendancius, metalo laužą).

3. Apribojimai negalioja benzovežiams, pervežančiam paštą, padedančiam likviduoti ryšių bei elektros linijų avarijas transportui.

4. Įpareigoti Anykščių autokelių valdybos linijinį personalą ir rajoninę autoinspekciją griežtai kontroliuoti transporto eismą apriboto tono keliuose.

MARYTĖI SAKNIENEI

ir vaikams
Reikšlame gilia užuo-
jautą, mirus mylimam
vyriui ir tėveliui.
Tratuliai, Sakaliai,
Klimantavičiai, Zel-
niai, Geralavičiai

Mirus JONUI SAK-

NIUI, gilaus liūdesio va-
landą reiškia nuošird-
žią užuojautą velionio
žmonai ir vaikams.
„Gintaro“ kolūkio
Janušavos galvijų
fermos darbuotojai

KAZEI SLIZIENEI

Tegu nuoširdūs užuo-
jautos žodžiai paguodžia
Jus liūdesio valanda, mi-
rus mylimam tėveliui.
Naujasodžio tarybi-
nio ūkio Kunigiškių
gyvulininkystės dar-
buotojai

Nuoširdžiai užjaučiame

klasės draugus RAMU-
TĖ SAKNYTĖ ir VALDĄ
SAKNI dël jų tėvelio
mirties.
Kavarsko vidurinės
mokyklos VIIIa ir
VIIb klasių mokiniai
ir auklėtojos

VANDAI RAMOSKAITEI

Netekus brangiausio
žmogaus — mamytės, liū-
desio valandą nuoširdžią
užuojautą reiškia
buotojų kolektyvas.
Autobusų stoties dar-

UŽSIENYJE

Alžyro Bešaro provn-
cijoje pastatytas naujas pa-
vyzdinis kaimas. Naujaku-
riams įteikti 350 naujų ge-
rai įrengtų namų raktai. Kai-
me yra mokykla, elektra,
vandentiekis. Visi jo gyven-
tojai, gavę žemę agrarinės
reformos metu, susivienijo į
žemės ūkio kooperatyvus.
ALDR vyriausybės nutarimu
šalyje bus pastatyta dau-
giau kaip tūkstantis tokių
kaimų.

Malajizijai labai trūks-
ta vaikų gydytojų. Šalyje,
kurioje gyvena 13,3 milio-
no žmonių, dirba tik apie 40
pediatrų. Gydytojų trūkū-
mas — viena iš daugelio
vaikų mirtingumo priežas-
čių.

(TASS-ELTA)

Redaktorius
ST. VINCIONAS

Reikalinga

Anykščių mechanizuotai
kolonai reikalingi I-II kla-
sės vairuotojai.
Kreiptis šiuo adresu:
Anykščiai, Stoties 5.
Administracija

„Gintaro“ kolūkio val-
dyba ir profsąjunginė or-
ganizacija nuoširdžiai už-
jaučia MARYTĖ SAK-
NIENE ir vaikus: RA-
MUTĖ, ALGĮ, VALDĄ,
VYTAUTĄ ir VILIĄ dël
netikėtos vyro ir tėvo
JONO SAKNIO mirties.

Tragiškai mirus VAC-
LOVUI AUKSTAKOJUI,
gilaus liūdesio valandą
reiškia nuoširdžią
užuojautą velionio žmo-
nui, vaikams ir artimie-
siems.

„Atžalyno“ kolūkio
Budrių sektoriaus
laukininkystės darbi-
ninkai ir agronomai

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18 46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdi-
nama rotacine mašina: Indeksas 67352
Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 10.834 Užsak. Nr. 484